

საქმე # 160100119003317223

საქმე #1/407-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

22 იანვარი 2020 წელი

ქ.ბოლნისი

ბოლნისის რაიონული სასა--რთლო

მოსა--რთლე - **ჯემალ კოპალიანი**

სხდომის მდივანი - **ცაცა ებრალიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გი-----ი მე-----ე

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ქა--ლ ზე-----ი (დაბადებული - 1-----ი, საქართველოს მოქალაქე, პირადი #2-----, საშუალო განათლების მქონე, ნასა--რთლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებულიმარნეული, სოფელი ბეგლიარ.

ადვოკატი - სო----ო ფც-----ე

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სა--რთლის კოდექსის 120-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

დისპოზიცია: ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზიანება, რა--ც მისი ხანმოკლე მოშლა გამოიწვია

თ-რჯიმანი - ნა---ი იბ-----ა

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასა--რთლომ დაადგინა:

1.1. 2019 წლის 01 ნოემბერს დაახლოებით 08:50 საათზე მარნეულის რაიონის სოფელ ბეგლიარში, მეჩეთის მიმდებარე ტერიტორიაზე გე----რ გა-----ს შელაპარაკება მოუვიდა ქა--ლ ზე-----თ-ნ, რა დროსაც ქა--ლ ზე-----მა მის ხელთ არსებული დანა სხეულის არეში დაარტყა გე----რ გა-----ს. დანის დარტყმის შედეგად გე----რ გა-----მა მიიღო სხეულის მსუბუქი ხარისხის დაზიანება ჯანმრთელობის მოშლით, ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლის გამო.

2. მტკიცებულებათ- ერთობლიობა:

2.1. სასა--რთლო აღნიშნავს, რომ ბრალდების მხარემ ქა--ლ ზე-----ის მიერ 2019 წლის 1 ნოემბერს, დაახლოებით 08:50 საათზე, მარნეულის რაიონის სოფელ ბეგლიარში, მეჩეთის მიმდებარე ტერიტორიაზე გე---რ გა-----ის მიმართ განხორციელებული ძალადობის ფაქტის დასადასტურებლად, სასა--რთლოს წარმოუდგინა მტკიცებულებები: დაზარალებულ - გე---რ გა-----ის, მოწმეების შა---ა სო-----ს, ოთ-რ ქე---ის გამოკითხვის ოქმები, ქა--ლ ზე-----ის გამოკითხვის ოქმი (აღიარებს ჩადენილ ქმედებას) შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი და ფოტოვიდეოტრასია, ექსპერტიზის დასკვნა.

2.2. საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თ-ნახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთ-ნხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ ქა--ლ ზე-----ის სისხლის სა--რთლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები არსებით სხდომაზე მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისინი მიღებული იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.3. სასა--რთლომ განიხილა რა წარდგენილი სისხლის სა--რთლის საქმის მასალები, ბრალდებულის აღიარებითი ჩვენება, გაანალიზა ისინი საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებებთან ერთობლიობაში. თითოეული მტკიცებულება შეაფასა სისხლის სა--რთლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. საქმეზე გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - ქა--ლ ზე-----ის დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით, მიაჩნია, რომ სასა--რთლო სხდომაზე გამოკვლეული და მხარეთ-მიერ უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებების ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთ-ნხმებულ მტკიცებულებათ- ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანალიზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, საკმარისია ქა--ლ ზე-----ის დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გა--მტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, შესაბამისად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს სისხლის სა--რთლის კოდექსის 120-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში, შემდეგ გარემოებათ- გამო:

2.4. ბრალდებულმა საბოლოო სიტყვაშიც განმარტა, რომ იგი სრულად ცნობს თ-ვს დამნაშავედ და სასა--რთლოს სთხოვა მის მიმართ არასაპატიმრო სასჯელის გამოყენება.

2.5. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თ-ნახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სა--რთლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ა--ვე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გა--მტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთ-ნხმებულ მტკიცებულებათ- ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასა--რთლოს მიერ გა--მტყუნებელი

განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათ- ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.6. სასა--რთლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილია, ასევე ადამიანის უფლებათ- ევროპული სასა--რთლოს მიერ. აღნიშნულთ-ნ დაკავშირებით, ადამიანის უფლებათ- ევროპულმა სასა--რთლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასა--რთლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთ-ნხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. და--ტებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთ- ქცევა მტკიცებულებათ- მოპოვებისას შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.7. სასა--რთლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათ- შეფასებისას სასა--რთლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ა--ტებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთ-ნხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან.

2.8. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამიანის უფლებათ- ევროპული სასა--რთლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათ- შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასა--რთლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათ- ევროპული სასა--რთლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain*, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასა--რთლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასა--რთლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასა--რთლოსთ-ნ შედარებით, რათ- შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათ- ევროპული სასა--რთლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychev v. Russia*, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.9. სასა--რთლო სხდომაზე გამოკვლეულ და საქმეში არსებულ იმ მტკიცებულებებს რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთ-ნ მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სა--რთლებრივი შეფასება:

3.1. სასა--რთლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით კრიმინალიზებულია ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზიანება, რა--ც მისი ხანმოკლე მოშლა ან საერთო შრომისუნარიანობის უმნიშვნელო ან არამყარი

დაკარგვა გამოიწვია. აღნიშნული მუხლით გათვალისწინებული სისხლისსა--რთლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ჯანმრთელობა. ქმედების ამ დანაშაულად დაკვალიფიცირებისათვის განმსაზღვრელია, რომ დანაშაულის სუბიექტმა დაზარალებულს განზრახ მიაყენოს ჯანმრთელობის მსუბუქი დაზიანება, რა--ც თვის მხრივ უნდა გამოიწვიოს: ა) ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლა; ბ) საერთო შრომისუნარიანობის უმნიშვნელო ან არამყარი დაკარგვა. ერთ-ერთი ამ გარემოების სავალდებულოდ არსებობის გარეშე სუბიექტის მიერ განხორციელებული ქმედება სსკ-ის 120-ე მუხლით ვერ დაკვალიფიცირდება. ა--სთ-ნ, სავალდებულოდ უნდა დადგინდეს მიზეზობრივი კავშირი სუბიექტის ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის.

3.2. ლევან სამხარაულის სახელობის სასა--რთლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 19 ნოემბრის N008396219 დასკვნის თ-ნახმად წარმოდგენილი სამედიცინო საბუთების მონაცემებით გე----რ გა-----ი 01.11.2019 წელს მიღებულ ტრავმასთ-ნ დაკავშირებით სტაციონარულად მკურნალობდა 01.11.2019 წელს და დაუდგინდა ჭრილობები მარცხენა ბარძაყის შუა მესამედში და გულმკერდის უკანა ზედაპირზე, ბეჭის ძვლის კუთხეში (მხარე მითითებული არ არის). დაზიანებები განვითარებულია რაიმე ბასრი კიდის მქონე საგნის მოქმედებით, როგორც ცალ ცალკე, ისე ერთ-დ აღებული მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოშლით, ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლის გამო. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება წინასწარ ცნობებში მითითებულ თ-რილს.

3.3. სასა--რთლო აღნიშნავს, რომ განაჩენის 2.1. პუნქტში მითითებული მტკიცებულებებით უტყუარად დადგენილია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ ქა--ლ ზე-----მა დანის გამოყენებით გე----რ გა-----ს მარცხენა ბარძაყის შუა მესამედში და გულმკერდის უკანა ზედაპირზე, ბეჭის ძვლის კუთხეში რომლებიც სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასა--რთლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს დასკვნის თ-ნახმად, მიეკუთვნება დაზიანებათ- მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლით.

3.4. სასა--რთლო აღნიშნავს, რომ ქა--ლ ზე-----ის ქმედებები მიზეზობრივ კავშირშია დამდგარ შედეგთ-ნ - გე----რ გა-----ის ჯანმრთელობის მსუბუქ დაზიანებებთ-ნ, ხოლო საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

3.5. ამდენად, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთ-ნხმებულ მტკიცებულებებთ- ერთობლიობის საფუძველზე სასა--რთლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ ქა--ლ ზე-----მა ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაული - ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზიანება, რა--ც მისი ხანმოკლე მოშლა გამოიწვია, რომელთ-თვისაც იგი ცნობილ უნდა იქნეს დამნაშავედ.

3.6. სასა--რთლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თ-ნახმად, გა--მტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თ-ვიდან აცილების საყოველთ-ოდ აღიარებულ პრინციპს „in dubio pro reo“, რომლით-ც დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და სისხლისსა--რთლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს.

3.7. საქართველოს სსსკ მე-13 მუხლის თ-ნახმად, გა--მტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთ-ნ შეთ-ნხმებულ, აშკარა და და--ჯერებელ მტკიცებულებათ- ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და და--მძიმებელი გარემოებები:

4.1 ქა--ლ ზე-----ის პასუხისმგებლობის და--მძიმებელი გარემოება სს საქმეში არ მოიპოვება, ხოლო პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ აღიარებს და ინანიებს მის მიმართ ბრალად წარდგენილი დანაშაულებრივი ქმედებების ჩადენის ფაქტს.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასა--რთლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თ-ნახმად, სასა--რთლოს განაჩენი უნდა იყოს სა--რთლიანი. ა--ვე მუხლის მე-4 ნაწილის თ-ნახმად, „სასა--რთლოს განაჩენი სა--რთლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სა--რთლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასა--რთლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სა--რთლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

5.2. ა--სთ-ნ, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თ-ნახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და და--მძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათ- დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

5.3. განაჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებ-ნ მიმართებით სასა--რთლო განმარტავს, რომ სასჯელის სა--რთლიანობა სასა--რთლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ

შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თ-ვისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თ-ნაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

5.4. სასა--რთლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლის პირველი ნაწილი სასჯელის სახით ითვალისწინებს, ჯარიმას ან გა--სწორებელ სამუშაოს ვადით ექვს თვემდე ან შინაპატიმრობით ვადით ექვსი თვიდან ორ წლამდე ანდა თ-ვისუფლების აღკვეთით ვადით სამ წლამდე, იარაღთ-ნ დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

5.5. დემოკრატიულ სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯელი სა--რთლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თ-ვიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სახით თ-ვისუფლების აღკვეთ-საზოგადოებისთვის განსაკუთრებული საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვინაიდან იგი წარმოადგენს ადამიანის თ-ვისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ა-- თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით თ-ვისუფლების აღკვეთ- გამოყენებულ უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელია ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით. სასჯელის სახით გამოყენებული თ-ვისუფლების აღკვეთის ხანგრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის, რეალურ და პროპორციულ საშუალებას სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

5.6. სასა--რთლო ყურადღებას ა--ხვილებს ბრალდებულის კანონის შესაბამის ქცევას სასა--რთლოში საქმის განხილვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, წარსულში არ არის ნასა--რთლევით, რისი გათვალისწინებით-ც, სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასა--რთლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რით-ც ერთი მხრივ, თ-ვიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, დამნაშავის რესოციალიზაცია.

5.7. სასა--რთლოს ითვალისწინებს იმ გარემოებებს, რომ ბრალდებული და დაზარალებული დღეისათვის შერიგებულნი არიან, ბრალდებულს ყავს არასრულწლოვანი შვილები, არის ოჯახში ერთ-დ ერთი მარჩენალი და მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, ქა--ლ ზე-----ს სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელი ჯარიმ, როგორც პროპორციული ზემოქმედების ღონისძიება, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს

სასჯელის მიზნებს - სა--რთლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თ-ვიდან აცილებას და ბრალდებულის რესოციალიზაციას.

6. ნივთმტკიცების, აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

6.1. ქა--ლ ზე-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს. გირაოს თ-ნხა განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს მის შემტანს.

6.2. საქართველოს სისხლის სა--რთლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის თ-ნახმად, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, საქმეზე არსებული ნივთიერი მტკიცებულება: პლასტმასის და ლითონის დეტალები განადგურდეს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასა--რთლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სა--რთლის საპროცესო კოდექსის 258-ე-260-ე, 268-ე-269-ე, 271-274-ე, 277-ე-279-ე, 292-293-ე მუხლებით- და საქართველოს სსკ- 42-ე, 62-ე მუხლებით

და ა დ გ ი ნ ა:

ქა--ლ ზე-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სა--რთლის კოდექსის 120-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 5300 (ხუთი ათ-ს სა--სი) ლარის ოდენობით.

საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, **ქა--ლ ზე-----ს** (პატიმრობაში ყოფნის პერიოდის გათვალისწინებით 2019 წლის 1 ნოემბრიდან 2019 წლის 4 ნოემბრის ჩათვლიათ) შეუმსუბიქდეს სასჯელი და საბოლოოდ განესაზღვროს ჯარიმა 5000 (ხუთი ათ-სი) ლარის ოდენობით.

ქა--ლ ზე-----ს 1 (ერთი) წლის ვადით შეეზღუდოს იარაღთ-ნ დაკავშირებული უფლებები.

ჯარიმის გადახდაზე კონტროლი დაევალოს სააღსრულებო ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

ქა--ლ ზე-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს. გირაოს თ-ნხა განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს მის შემტანს.

საქართველოს სისხლის სა--რთლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის თ-ნახმად, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, საქმეზე არსებული

ნივთიერი მტკიცებულება: პლასტმასის და ლითონის დეტალები განადგურდეს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადების თარიღი.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასა--რთლოს სისხლის სა--რთლის საქმეთ- პალატაში ბოლნისის რაიონული სასა--რთლოს მეშვეობით.

მოსა--რთლე

ჯემალ კოპალიანი